

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 5. oktober 2012 af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Ulla Langholz, Bertil Frosell og Karsten Holt (kst.)).

6. afd. nr. B-1781-11:

Alternæ Plus Holding ApS
(advokat Henrik Andersen)

mod

1) Mandskab.Nu ApS
(advokat Jakob Saabye-Brøndum)

2) **Appel.indst. 2**
(advokat Jakob Saabye-Brøndum)

Hillerød Rets dom af 12. januar 2011 (BS 2-1886/2009) er anket af Alternæ Plus Holding ApS (herefter kaldet Alternæ) med påstand om, at byrettens afgørelse ophæves, og at sagen hjemvises til realitetsforhandling. Over for de indstævntes påstand om afvisning af sagen har Alternæ påstået, at sagen admitteres.

De indstævnte, Mandskab.nu ApS og **Appel.indst. 2** (herefter kaldet Mandskab.Nu), har påstået sagen afvist fra domstolene, subsidiært at byrettens afgørelse stadfæstes.

Det er for landsretten oplyst, at der i sagens anledning er rejst sigtelse mod **Appel.indst. 2**

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Alterna har yderligere gjort gældende, at fristoverskridelsen, som er beskeden og begrundet alene i rettens åbningstid, ikke bør medføre retstab. Dette understøttes af sagens karakter.

Mandskab.Nu har yderligere vedrørende den principale påstand gjort gældende, at Alternas påstand for landsretten vedrørende sagens realitet er uegnet til at danne grundlag for sagens pådømmelse. Der foreligger ikke særligt undskyldende omstændigheder, der kan begrunde, at der bortses fra fristoverskridelsen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder ikke, at Alternas påstand vedrørende sagens realitet, som under delforhandlingen er suppleret med en påstand om ophævelse af byrettens dom og hjemvisning til realitetsbehandling i byretten, er uegnet til at danne grundlag for en behandling af sagens realitet. Derfor tages indstævntes afvisningspåstand ikke til følge.

To dommere, Ulla Langholz og Frosell, bemærker herefter:

Hensynet til sikkerhed og forudsigelighed i retsanvendelsen taler med betydelig vægt for, at konkurslovens § 137 i overensstemmelse med en naturlig sproglig forståelse af bestemmelsens ordlyd fortolkes således, at den foreliggende sag må henføres under bestemmelsen. Disse dommere er i øvrigt enige i byrettens begrundelse og resultat og vil derfor stadfæste dommen. Det for landsretten anførte kan ikke føre til andet resultat.

Dommer Karsten Holt bemærker, at fristbestemmelsen i konkurslovens § 137 har til formål at regulere forholdet mellem boets primære søgsmålskompetence for krav, der tilkommer

boet, overfor kreditorernes selvstændige, subsidiaire søgsmålskompetence, der blev indført i med bestemmelsen i 1977-konkursloven. Bestemmelsen indebærer ingen indskrænkninger i boets muligheder for at disponere over krav, herunder ved at lade en kreditor rejse kravet på boets vegne som mandatar for dette.

Allerede fordi fristen fastsat efter konkurslovens § 137 i nærværende sag er overskredet, kan sagen ikke uden kurators samtykke fremmes til realitetsbehandling.

Alternat har dokumenteret, at kurator ved påtegning har tiltrådt appellants processkrift af 19. december 2010, hvori det blandt andet anføres på side 2, 3. afsnit:

”Det fremgår af cirkulæreskrivelse nr. 3 (bilag 6) at boet ønskede sagen ført, men ikke havde midler til at føre denne. Sagsøger indgik i den forbindelse aftale med boet om at føre sagen. Boet kunne også, mod passende vederlag, have transporteret boets fordring til sagsøger. Parterne valgte imidlertid at sagen skulle anlægges på vegne konkursboet. Uanset at anlæggelsen formelt skete i medfør af konkurslovens § 137 finder de begrænsninger der er i bestemmelsen ikke anvendelse, når anlæggelsen af sagen mod de sagsøgte er sket efter ønske fra konkursboet og med dets indforståelse.”

Det anses derfor dokumenteret, at sagens førelse sker sket efter aftale med boets kurator, hvorfor fristen fastsat efter konkurslovens § 137 ikke har selvstændig betydning.

Når det i betænkning 606/1971, s. 223, 1. spalte mf. anføres, at fristfastsættelsen efter konkurslovens § 137 også sker af hensyn til modparten, må der imidlertid ud fra et indretningssynspunkt indfortolkes et krav om, at også en kreditors sagsanlæg, der sker med boets indforståelse, sker i rimelig continuation af boets tilkendegivne beslutning om ikke selv at anlægge sag. Dette indretningssynspunkt taler imidlertid ikke imod at fremme nærværende sag til realitetsbehandling, da indstævnte ikke på noget tidspunkt siden sagens anlæg den 25. september 2009 kan have fået nogen berettiget forventning om, at kravet ville blive opgivet.

Denne dommer vil derfor ophæve byrettens afvisningsdom og hjemvise sagen til fornyet behandling vedrørende realiteten.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Alternat Plus Holding ApS skal betale sagsomkostninger for begge retter til Mandskab.Nu ApS og **Appel.indst. 2** med i alt 20.000 kr. Beløbet tilkendes til dækning af udgifter til advokat. Der er herved taget hensyn til, at sagen alene har omhandlet et delspørgsmål.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for begge retter skal appellanten Alternat Plus Holding ApS betale 20.000 kr. til de indstævnte, Mandskab.Nu ApS og **Appel.indst. 2** .

Det idømte betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

5 OKT. 2012